

AZİZ BARIŞ ATEŞ

Tilki Kitap

tilki
kitap
yayınevi

The Alone (Yalnız)
Aziz Barış Ateş

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
kitap@matbumedya.com
0850 304 22 03
Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik
Yayın Yönetmeni: Sinan Kocaman
Editör: Gizem Aslan
Son Okuma: Alev Sevgi
Sayfa Tasarım: Efe Bozkurt
Kapak Tasarım: Efe Bozkurt

1.Basım, İstanbul, Mayıs 2025
ISBN: 978-625-5896-26-1
Tilki Kitap Matbaa / İstanbul
Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öğe, tablo…) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

THE ALONE
(YALNIZ)

Aziz Barış Ateş

The Alone (Yalnız), bir yalnızlığın içinden doğdu. Ama bu yalnızlık, eksiklik değil; bir çağrıydı. Ve o çağrıya cevap veren sesleriniz, bu hikâyeyi *gerçek* kıldı.

Aileme —

Sadece doğduğum değil, var olduğum yer.

Bu yolculuğa çıkabilmemin ilk sebebi, siz oldunuz.

Kalpten kalbe akan bir *teşekkür* bırakıyorum buraya.

Diyebilir Miyiz? ekibi —

Gecenin derin sessizliğinde, birlikte oynadığımız oyunlarda… Ben kimim, burası neresi, gece neden bu kadar uzun gibi sorularla kendi içimize yolculuk ettiğimiz o anlarda…

Yalnızlık, sizinle çok daha anlamlıydı.

Işık, hep yukarıdan gelmez; bazen bilgisayar ekranının sol köşesinden süzülür.

Ekip ZO —

Sorularım çoktu, bazıları cevapsızdı belki; ama sizinle cevapları birlikte aramak çok güzeldi. Her "sence bu olur mu?" dediğimde dürüstçe yanımda olduğunuz, her "neden olmasın?" dediğiniz an, hikâyenin rotasını şekillendirdi.

Burak Çakır—

Bu hikâye bir animasyon projesi olarak başladı ama seninle derinleşti. Senaryo yazarken tıkandığım anlarda, zihnimi ve kalbimi açan rehberliğinle bana yön verdin. Katkılarınla yalnızca hikâyeye değil, hayal gücüme de dokundun.

Sana—

Ve evet bir teşekkür de sana, sevgili okuyucu…

Bu yalnızlık macerasında kendi *kabuğunu* keşfetmen ve eğer istersen oradan çıkıp dünyaya adım atman dileğiyle...

İyi ki varsınız, iyi ki bu yolda beraberdik.

Bu kitap, hepimizin.

Birlikte çatladık, birlikte büyüdük.

ÖN SÖZ

Bazı hikâyeler yazılmaz. Onlar içte birikir, büyür, sıkışır ve bir gün dışarı çıkmak zorunda kalır. *The Alone (Yalnız)*tam olarak böyle doğdu. Ne masa başında planlanmış bir fikir ne de yıllarca içimde taşıdığım bir hikâyeydi.

Bu hikâye, bir sessizlik anından çıktı.

2020 yılında dünya, birden sustu. Sokaklar boşaldı, şehirler yavaşladı. Ama asıl sessizlik, insanların içinde oldu. Birçok kişi evine kapandı. *Ben ise içime.*

O dönem, dış dünyada ne olduğunu izlemekten çok, içimde ne kaldığını fark etmeye başladım. Ve tam da o zaman, içimden küçük bir cümle geçti:

"Ben neyim?"

Cevabım yoktu.

Ama bu sorunun peşine düştüm. O arayışın içinden bir ses geldi önce. Sonra bir imge. Sonra bir karakter doğdu.

Bir kabuğun içinde, ne olduğunu bilmeden bekleyen bir varlık. Ne dışarıyı tanıyor ne kendini. Ama içinde bir dürtü var:

"Ben, buradan çıkmalıyım."

The Alone; sadece bir karakterin değil, belki de hepimizin hikâyesi.

Birçok kişi pandemi sırasında yalnız kaldı. Ama asıl yalnızlık; dışarıda değil, içerideydi:

Kendi sesinle baş başa kaldığında ortaya çıkan sessizlik.

Benim için bu hikâye, o sessizliğin içinden doğdu. Ve bu yalnızlığı sadece tanımlamak değil, ***dönüştürmek*** istedim.

Çünkü yalnızlık içinde bile büyüyen bir şey vardı:

Merak.

Bu kitabı yazarken, karakterimin soruları kendi sorularımla birleşti. Onun kabuğu çatladıkça, benim de içimde bir şeyler kırıldı ve yeniden şekillendi. Sayfalar ilerledikçe, hikâye büyüdü, derinleşti. Ve artık sadece bana ait olmaktan çıktı. *Şimdi seninle.*

Belki sen de bu kitabı okurken kendi *"kabuk"* hikâyeni hatırlarsın. Belki de kendine benzer bir varlıkla karşılaşırsın satır aralarında. Belki bu hikâye, sana bir şeyi söylemez ama bir şeyi hatırlatır.

O zaman ben, amacına ulaşmış sayarım.

Bu, sadece bir hikâye değil.

Bu, birlikte *çatlamaya* cesaret ettiğimiz bir yolculuk.

İçtenlikle,

Aziz Barış Ateş
2025

I

KABUĞUN İÇİNDE

Henüz hiçbir şey başlamamıştı. Ama bir şey bitmişti de denemezdi. Zamanın akmadığı, yönün olmadığı, hiçbir sesin duyulmadığı bir boşluk vardı.

Sabah, ormana hâlâ varmamıştı. Gökyüzü griydi, bulutlar düşükten geçiyor, güneş henüz kararını vermemiş gibiydi; çıkacak mı, çıkmayacak mı?

Toprak, gece boyunca nem çekmişti. Hafif ıslak, yapışkan. Üzerinde çiy damlalarıyla kaplı çimenler vardı; bazıları boyun eğmiş, bazıları hâlâ dimdik ayakta.

Hava ağır değildi ama içinde bir durgunluk vardı. Sanki bir şeyin başlamasını bekliyordu.

Ormanın bu kısmı daha seyrekti. Ağaçlar birbirinden uzak, dalları kalın, gövdeleri yaşlıydı. Kabukları çatlak çatlak, yosun tutmuştu. Bir tanesinin kökleri arasında ise pek de dikkat çekmeyen bir şekil duruyordu; solgun renkli, hafif yana yatmış bir *yumurta*.

Yumurtanın çevresi dökülmüş yapraklarla, kıymıklarla, minik böcek izleriyle çevriliydi. Üzerine serilmiş kuru otların arasında neredeyse kamufle olmuştu. Hemen yanında bir karahindiba, rüzgârsız havada bile titriyordu. Sessizlik sadece duyulmakla kalmıyor, solunuyordu. Orman derin bir nefes almış ve tutmuş gibiydi.

Bu sessizliğin ortasında duran yumurta, dışarıdan bakıldığında sıradandı. Ama *sıradan değildi.* Çünkü içindekinin sıradanlıkla ilgisi yoktu.

Henüz doğmamış, henüz konuşmamış, hatta henüz ne olduğunu bile bilmeyen bir varlık.

Ama canlıydı. Ve uyanıyordu.

İçeride çok hafif bir hareket vardı. Sıvının içinde kıvrılmış hâlde duran bu şey -her neyse- var olduğunu henüz bilmiyordu. Ama çevresini hissediyordu. Bedeninin sınırları belli değildi; neyin eli, neyin yüzü olduğunu anlayacak kadar bir bilinci yoktu. Ama vardı. Ve artık sadece var olmak yeterli gelmiyordu.

İlk gelen şey bir ses değildi. Daha çok bir baskı hissi. Sıkışıklık. Kapalı bir alanda olmanın verdiği derin bir rahatsızlık.

Sonra bir düşünce gibi gelen o his:

"Burası neresi?"

Bu cümleyi kuracak bir dili yoktu belki. Ama soru oradaydı. İçinde.

Bir kabuğun içinde uyanırsan... önce neyi sorarsın?

Kim olduğunu bilmeden, nerede olduğunu anlamadan,
sadece hissettiğin bir boşlukta uyanıyorsun.
Kimse yok.
Ses yok.
Yalnızsın. Ama... gerçekten yalnız mısın?

Ormanın fısıltıları, nehrin akışı,
bir baykuşun gölgesi, bir köstebeğin sessiz acısı—
hepsi seni bir şeye çağırıyor:
“Kendini bul.”

Ama kendini bulmak,
önce ne olmadığını öğrenmekten geçiyor.
Peki ya kabuğun?
Koruyan mı, hapseden mi?

The Alone, içimizdeki en sessiz soruya verilen cevabın hikâyesi.
Doğmak, sadece dışarı çıkmak değil...
kimin sorduğunu duymaktır.

9 786255 896261